

Dziennik Urzędowy L 182

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50

12 lipca 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 809/2007 z dnia 28 czerwca 2007 r. zmieniające rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 812/2004 oraz (WE) nr 2187/2005 w odniesieniu do pławnic 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 810/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 3

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 811/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 917/2004 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 797/2004 w sprawie środków mających na celu poprawę warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich 5

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 812/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na wieprzowinę przydzielonym Stanom Zjednoczonym Ameryki 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 813/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 2 do 6 lipca 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ... 15

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Rady 2007/43/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa ⁽¹⁾ 19

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/485/WE:

- ★ Decyzja Rady (WE) nr 485/2007 z dnia 10 lipca 2007 r. upoważniająca Austrię do zawarcia umowy ze Szwajcarią zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Komisja

2007/486/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 20 grudnia 2006 r. dotycząca postępowania na mocy art. 65 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (sprawa nr COMP/F/39.234 – dopłaty do stopu – ponowne przyjęcie) (notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6765) 31

2007/487/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 6 lipca 2007 r. w sprawie przyznania Zjednoczonemu Królestwu dodatkowych dni na morzu w strefie ICES VIIe (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3212) 33

2007/488/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 lipca 2007 r. przyznająca odstępstwa dla Włoch na mocy dyrektywy Rady 92/119/EWG dotyczące przewozu świń przeznaczonych do uboju po drogach publicznych i prywatnych do rzeźni, która znajduje się w obszarach zapowietrzonych w prowincji Cremona (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3314) 34

2007/489/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiająca wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków nadzwyczajnych podjętych w celu zwalczania rzekomego pomoru drobiu w Danii w 2005 r. (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3315) 36

UMOWY

Rada

- ★ Informacja o dacie wejścia w życie Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony 37

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 809/2007

z dnia 28 czerwca 2007 r.

zmieniające rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 812/2004 oraz (WE) nr 2187/2005
w odniesieniu do pławnic

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 894/97 z dnia 29 kwietnia 1997 r. ustanawiające środki techniczne dla zachowania zasobów połowowych⁽¹⁾ ustanawia ramy dla zarządzania ochroną zasobów połowowych poprzez środki techniczne polegające na ogólnym ograniczeniu całkowitej długości pławnic do maksymalnie 2,5 km, a także poprzez zakaz posiadania na pokładzie i stosowania pławnic przeznaczonych do połowu pewnych gatunków; zakaz ten ma zastosowanie do wszystkich wspólnotowych statków rybackich z wyjątkiem statków połowiących na wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund.

(2) Rozporządzenie Rady (WE) nr 812/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. ustanawiające środki dotyczące przypadkowych odłowów walenia na łowiskach⁽²⁾ określa wymogi dotyczące stosowania aktywnych akustycznych urządzeń odstrasżających oraz monitorowania przypadkowych odłowów walenia w ramach pewnych połowów dokonywanych za pomocą pławnic.

⁽¹⁾ Dz.U. L 132 z 23.5.1997, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1239/98 (Dz.U. L 171 z 17.6.1998, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 30.4.2004, str. 12.

(3) Rozporządzenie Rady (WE) nr 2187/2005 z dnia 21 grudnia 2005 r. w sprawie zachowania zasobów połowowych w wodach Morza Bałtyckiego, cieśnin Bełt i Sund poprzez zastosowanie środków technicznych⁽³⁾ określa ograniczenia i warunki dotyczące stosowania pławnic w obszarze regulowanym rozporządzeniem.

(4) Wymienione wyżej rozporządzenia nie zawierają jednak definicji pławnic. Z uwagi na przejrzystość i dla ułatwienia harmonizacji procedur monitorowania w państwach członkowskich należy wprowadzić jednolitą definicję pławnic we wszystkich trzech aktach prawnych.

(5) Ustanowienie definicji pławnic nie rozszerza zakresu stosowania ograniczeń i warunków dotyczących stosowania pławnic wprowadzonych do prawa wspólnotowego.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenia (WE) nr 894/97, (WE) nr 812/2004 i (WE) nr 2187/2005,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 11 rozporządzenia (WE) nr 894/97 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Ograniczenia dotyczące używania pławnic

1. »Pławnica« oznacza sieć skrzelową utrzymywaną na powierzchni morza lub na pewnej głębokości za pomocą urządzeń pływających, dryfującą z prądem osobno lub wraz z łodzią, z którą sieć może być połączona. Sieć może być wyposażona w urządzenia, które mają ją stabilizować i/lub ograniczać jej dryfowanie.

⁽³⁾ Dz.U. L 349 z 31.12.2005, str. 1.

2. Żaden statek nie może posiadać na pokładzie ani używać przy połowach jednej lub więcej pławnic, których indywidualna lub całkowita długość przekracza 2,5 km.”.

Artykuł 2

W rozporządzeniu (WE) nr 812/2004 dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Definicje

»Pławnica« oznacza sieć skrzelową utrzymywaną na powierzchni morza lub na pewnej głębokości za pomocą urządzeń pływających, dryfującą z prądem osobno lub wraz z łodzią, z którą sieć może być połączona. Sieć może być wyposażona w urządzenia, które mają ją stabilizować i/lub ograniczać jej dryfowanie.”.

Artykuł 3

W art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2187/2005 dodaje się literę w brzmieniu:

„o) »pławnica« oznacza sieć skrzelową utrzymywaną na powierzchni morza lub na pewnej głębokości za pomocą urządzeń pływających, dryfującą z prądem osobno lub wraz z łodzią, z którą sieć może być połączona. Sieć może być wyposażona w urządzenia, które mają ją stabilizować i/lub ograniczać jej dryfowanie.”.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

S. GABRIEL

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 810/2007**z dnia 11 lipca 2007 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 lipca 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 11 lipca 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	48,1
	TR	83,4
	XS	23,6
	ZZ	51,7
0707 00 05	JO	151,2
	TR	115,8
	ZZ	133,5
0709 90 70	TR	86,4
	ZZ	86,4
0805 50 10	AR	55,2
	UY	51,0
	ZA	56,7
	ZZ	54,3
0808 10 80	AR	86,2
	BR	88,2
	CL	89,9
	CN	99,5
	NZ	101,4
	US	103,8
	UY	59,1
	ZA	89,6
	ZZ	89,7
0808 20 50	AR	76,7
	CL	84,4
	CN	59,8
	NZ	99,0
	ZA	103,7
	ZZ	84,7
0809 10 00	TR	199,7
	ZZ	199,7
0809 20 95	TR	283,7
	US	481,7
	ZZ	382,7
0809 30 10, 0809 30 90	TR	129,4
	ZZ	129,4
0809 40 05	IL	124,1
	ZZ	124,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 811/2007**z dnia 11 lipca 2007 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 917/2004 w sprawie szczegółowych zasad wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 797/2004 w sprawie środków mających na celu poprawę warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Artykuł 1

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 797/2004 z dnia 26 kwietnia 2004 r. w sprawie środków mających na celu poprawę warunków produkcji i wprowadzania do obrotu produktów pszczelarskich ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

W rozporządzeniu (WE) nr 917/2004 wprowadza się następujące zmiany:

a także mając na uwadze, co następuje:

1) Artykuł 2 otrzymuje brzmienie:

(1) W celu uniknięcia ryzyka niejasności należy w jasny sposób ustanowić, w art. 2 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 917/2004 ⁽²⁾, że działania zawarte w programach pszczelarskich muszą być konieczne i zrealizowane przed końcem danego roku obrotowego.

a) w ust. 1 skreśla się akapit drugi;

(2) Możliwość zmiany limitów finansowych poszczególnych działań danego programu pszczelarskiego podczas roku obrotowego, bez konieczności zatwierdzania takich zmian zgodnie z procedurą określoną w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 797/2004, jest obecnie ograniczona do maksymalnie 20 % wyżej wymienionych limitów finansowych.

b) w ust. 3 pierwsze zdanie otrzymuje brzmienie:

„Działania zawarte w programach pszczelarskich, ustanawiane na każdy rok trzyletniego okresu, należy w pełni zrealizować przed 31 sierpnia odnośnego roku obrotowego.”.

(3) To ograniczenie 20 % okazało się zbyt wiążące z administracyjnego punktu widzenia zarówno dla państw członkowskich, jak i dla Komisji. Należy je zatem usunąć.

2) Artykuł 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

(4) W celu uproszczenia należy wprowadzić większą elastyczność w dostosowywaniu działań zawartych w programach pszczelarskich podczas roku obrotowego i w ten sposób usunąć ograniczenia przy nowym podziale środków budżetowych w rozbiu na rodzaj środków wewnątrz budżetu przeznaczonego dla każdego państwa członkowskiego.

Działania zawarte w programach pszczelarskich mogą być dostosowywane podczas roku obrotowego, o ile są one nadal zgodne z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 797/2004. Limity finansowe w stosunku do każdego z wymienionych działań mogą zostać zmienione, pod warunkiem że ogólny pułap dla programu rocznego nie zostanie przekroczony a wkład wspólnotowy w finansowanie programu pszczelarskiego nie przekroczy 50 % wydatków poniesionych przez dane państwo członkowskie.

(5) Należy przewidzieć, że Komisja będzie informowana o dostosowywaniu działań zawartych w programach pszczelarskich, o ile niektóre działania nie były początkowo zgłoszone w ramach programu trzyletniego.

Dane państwo członkowskie informuje Komisję o każdym projekcie dostosowania działań na mocy pierwszego akapitu, o ile dane działanie nie zostało początkowo przewidziane i zgłoszone w ramach programu trzyletniego. W razie braku sprzeciwu Komisji planowane dostosowania zaczynają obowiązywać pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po wyżej wymienionym przekazaniu informacji.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 917/2004.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mięsa Drobiowego i Jaj,

Najpóźniej dwa miesiące po zakończeniu każdego roku obrotowego państwa członkowskie przekazują Komisji zestawienie zrealizowanych wydatków w rozbiu na poszczególne rodzaje działań.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 28.4.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 163 z 30.4.2004, str. 83. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

3) Skreśla się art. 7.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 812/2007**z dnia 11 lipca 2007 r.****otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na wieprzowinę przydzielonym Stanom Zjednoczonym Ameryki**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

gającymi systemowi pozwoleń na przywóz⁽⁶⁾, mają zastosowanie, o ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2759/75 z dnia 29 października 1975 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wieprzowiny⁽¹⁾, w szczególności jego art. 11 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Porozumienie w formie wymiany listów pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki zgodnie z art. XXIV:6 i art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącego zmiany koncesji na listach koncesyjnych Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej w trakcie ich przystąpienia do Unii Europejskiej⁽²⁾, zatwierdzone decyzją Rady 2006/333/WE⁽³⁾, przewiduje otwarcie przydzielonego Stanom Zjednoczonym Ameryki kontyngentu taryfowego na przywóz 4 722 wieprzowiny.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1233/2006 z dnia 16 sierpnia 2006 r. otwierające oraz ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na wieprzowinę przydzielonym Stanom Zjednoczonym Ameryki⁽⁴⁾ należy w znacznym stopniu zmienić. Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1233/2006 i zastąpić je nowym rozporządzeniem.

(3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1291/2000 z dnia 9 czerwca 2000 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz zaświadczeń o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podle-

(4) W celu utrzymania stałego tempa przywozu okres obowiązywania kontyngentu, ustalony od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca roku następnego, powinien zostać podzielony na podokresy. W każdym przypadku rozporządzenie (WE) nr 1301/2006 ogranicza okres ważności pozwoleń do ostatniego dnia okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego.

(5) Zarządzanie kontyngentem taryfowym powinno opierać się na pozwoleniach na przywóz. W tym celu należy określić szczegółowe zasady składania wniosków oraz informacje, które muszą znaleźć się we wnioskach i w pozwoleniach.

(6) Z uwagi na ryzyko spekulacji, związane z odnośnym systemem w sektorze wieprzowiny, należy określić jasne warunki dostępu podmiotów gospodarczych do systemu kontyngentów taryfowych.

(7) W celu zapewnienia prawidłowego zarządzania kontyngentami taryfowymi wysokość zabezpieczenia w odniesieniu do pozwoleń na przywóz powinna być ustalona na poziomie 20 EUR za 100 kg.

(8) W interesie podmiotów gospodarczych Komisja powinna ustanowić ilości, o które nie wnioskowano i które powinny być dodane do ilości dostępnych w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu zgodnie z art. 7 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

(9) Dostęp do kontyngentu taryfowego powinien zależeć od przedstawienia świadectwa pochodzenia wydanego przez właściwe organy Stanów Zjednoczonych Ameryki zgodnie z rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającym przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny⁽⁷⁾.

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wieprzowiny,

(1) Dz.U. L 282 z 1.11.1975, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2005 (Dz.U. L 307 z 25.11.2005, str. 2).

(2) Dz.U. L 124 z 11.5.2006, str. 15.

(3) Dz.U. L 124 z 11.5.2006, str. 13.

(4) Dz.U. L 225 z 17.8.2006, str. 14.

(5) Dz.U. L 152 z 24.6.2000, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1913/2006 (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, str. 52).

(6) Dz.U. L 238 z 1.9.2006, str. 13. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 289/2007 (Dz.U. L 78 z 17.3.2007, str. 17).

(7) Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 214/2007 (Dz.U. L 62 z 1.3.2007, str. 6).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym otwiera się na zasadzie rocznej na okres od dnia 1 lipca danego roku do dnia 30 czerwca następnego roku kontyngent taryfowy na przywóz 4 722 ton produktów sektora wieprzowiny pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

Niniejszy kontyngent ma numer porządkowy 09.4170.

2. Kody CN produktów objętych kontyngentem, o którym mowa w ust. 1, oraz stawka celna są ustalone w załączniku I.

Artykuł 2

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, stosuje się przepisy rozporządzeń (WE) nr 1291/2000 i (WE) nr 1301/2006.

Artykuł 3

Ilość ustalona dla rocznego okresu obowiązywania kontyngentu jest podzielona w następujący sposób, na cztery podokresy:

- a) 25 % od dnia 1 lipca do dnia 30 września;
- b) 25 % od dnia 1 października do dnia 31 grudnia;
- c) 25 % od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca;
- d) 25 % od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca.

Artykuł 4

1. Do celów stosowania art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 wnioskodawca, w chwili składania pierwszego wniosku o pozwolenie na przywóz dotyczącego danego rocznego okresu obowiązywania kontyngentu taryfowego, przedkłada dowód, że przywiózł lub wywiózł co najmniej 50 ton produktów, o których mowa w art. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2759/75, w trakcie każdego z dwóch okresów, o których mowa w wymienionym art. 5.

2. Wniosek o wydanie pozwolenia może odnosić się do wielu produktów objętych różnymi kodami CN oraz pochodzących ze Stanów Zjednoczonych Ameryki. W takim przypadku wszystkie kody CN i opisy produktów muszą zostać umieszczone odpowiednio w rubrykach 16 i 15 wniosku o pozwolenie i pozwolenia.

Wniosek o pozwolenie musi dotyczyć, co najmniej 20 ton, ale maksymalnie 20 % ilości dostępnej w odnośnym podokresie.

3. Pozwolenia narzucają obowiązek przywozu ze Stanów Zjednoczonych Ameryki.

4. Wniosek o pozwolenie oraz pozwolenie zawierają następujące zapisy:

- a) w rubryce 8 – zapis dotyczący kraju pochodzenia oraz słowo „tak” zaznaczone krzyżykiem;
- b) w rubryce 20 – jeden z zapisów znajdujących się w części A załącznika II.

W rubryce 24 pozwolenie zawiera jeden z zapisów znajdujących się w części B załącznika II.

Artykuł 5

1. Wnioski o pozwolenia mogą być składane tylko przez pierwsze siedem dni miesiąca poprzedzającego każdy podokres, o którym mowa w art. 3.

2. Przy składaniu wniosków o pozwolenia na przywóz wnosi się zabezpieczenie w wysokości 20 EUR za 100 kg.

3. W ciągu trzech dni roboczych od upływu terminu składania wniosków państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitych wnioskowanych ilościach, podanych w kilogramach.

4. Pozwolenia wydawane są od siódmego dnia roboczego do najpóźniej jedenastego dnia roboczego następującego po zakończeniu okresu powiadamiania, o którym mowa w ust. 3.

5. W razie potrzeby Komisja ustanawia ilości, o które nie wnioskowano, i które są automatycznie dodawane do ilości dostępnej w następnym podokresie obowiązywania kontyngentu.

Artykuł 6

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, państwa członkowskie powiadamiają Komisję, przed końcem pierwszego miesiąca każdego podokresu obowiązywania kontyngentu, o całkowitych ilościach wyrażonych w kilogramach, na które wydano pozwolenia, o których mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję, przed końcem czwartego miesiąca następującego po każdym rocznym okresie obowiązywania kontyngentu, o faktycznych ilościach wprowadzonych do swobodnego obrotu w ramach niniejszego rozporządzenia w danym okresie, podanych w kilogramach.

3. W drodze odstępstwa od przepisów art. 11 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1301/2006, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach, wyrażonych w kilogramach, objętych niewykorzystanymi lub częściowo wykorzystanymi pozwoleniami na przywóz, po raz pierwszy przy składaniu wniosku dla ostatniego podokresu, a następnie ponownie przed końcem czwartego miesiąca następującego po każdym okresie rocznym.

Artykuł 7

1. W drodze odstępstwa od przepisów art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000, pozwolenia na przywóz są ważne przez okres 150 dni od pierwszego dnia podokresu, w odniesieniu do którego zostały wydane.

2. Bez uszczerbku dla art. 9 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1291/2000 przeniesienie uprawnień wynikających z pozwoleń ogranicza się do nabywców spełniających warunki kwalifikowalności określone w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006 i art. 4 ust.1 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Wprowadzenie do swobodnego obrotu jest uwarunkowane przedstawieniem świadectwa pochodzenia wydanego przez właściwe organy Stanów Zjednoczonych Ameryki zgodnie

z art. 55–65 rozporządzenia (EWG) nr 2454/93. Pochodzenie produktów objętych niniejszym rozporządzeniem ustala się zgodnie z regułami obowiązującymi we Wspólnocie.

Artykuł 9

Uchyla się rozporządzenie (WE) nr 1233/2006.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktowane są tak jak odesłania do niniejszego rozporządzenia i są odczytywane zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

Artykuł 10

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Numer porządkowy	Kody CN	Opis towarów	Stosowana stawka	Całkowita ilość w tonach (masa produktu)
09.4170	ex 0203 19 55 ex 0203 29 55	Schaby i szynki bez kości, świeże, chłodzone lub mrożone	250 EUR/tonę	4 722

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ A

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. b)

w języku bułgarskim:	Регламент (ЕО) № 812/2007.
w języku hiszpańskim:	Reglamento (CE) n° 812/2007.
w języku czeskim:	Nařízení (ES) č. 812/2007.
w języku duńskim:	Forordning (EF) nr. 812/2007.
w języku niemieckim:	Verordnung (EG) Nr. 812/2007.
w języku estońskim:	Määrus (EÜ) nr 812/2007.
w języku greckim:	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 812/2007.
w języku angielskim:	Regulation (EC) No 812/2007.
w języku francuskim:	Règlement (CE) n° 812/2007.
w języku włoskim:	Regolamento (CE) n. 812/2007.
w języku łotewskim:	Regula (EK) Nr. 812/2007.
w języku litewskim:	Reglamentas (EB) Nr. 812/2007.
w języku węgierskim:	812/2007/EK rendelet.
w języku maltańskim:	Ir-Regolament (KE) Nru 812/2007.
w języku niderlandzkim:	Verordening (EG) nr. 812/2007.
w języku polskim:	Rozporządzenie (WE) nr 812/2007.
w języku portugalskim:	Regulamento (CE) n.º 812/2007.
w języku rumuńskim:	Regulamentul (CE) nr. 812/2007.
w języku słowackim:	Nariadenie (ES) č. 812/2007.
w języku słoweńskim:	Uredba (ES) št. 812/2007.
w języku fińskim:	Asetus (EY) No: 812/2007.
w języku szwedzkim:	Förordning (EG) nr 812/2007.

CZĘŚĆ B

Zapisy, o których mowa w art. 4 ust. 4 akapit drugi

w języku bułgarskim:	намаляване на общата митническа тарифа съгласно предвиденото в Регламент (ЕО) № 812/2007.
w języku hiszpańskim:	reducción del arancel aduanero común prevista en el Reglamento (CE) n° 812/2007.
w języku czeskim:	snížení společné celní sazby tak, jak je stanoveno v nařízení (ES) č. 812/2007.
w języku duńskim:	toldnedsættelse som fastsat i forordning (EF) nr. 812/2007.
w języku niemieckim:	Ermäßigung des Zollsatzes nach dem GZT gemäß Verordnung (EG) Nr. 812/2007.
w języku estońskim:	ühise tollitariifistiku maksimumäära alandamine vastavalt määrusele (EÜ) nr 812/2007.
w języku greckim:	Μείωση του δασμού του κοινού δασμολογίου, όπως προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 812/2007.
w języku angielskim:	reduction of the common customs tariff pursuant to Regulation (EC) No 812/2007.
w języku francuskim:	réduction du tarif douanier commun comme prévu au règlement (CE) n° 812/2007.
w języku włoskim:	riduzione del dazio della tariffa doganale comune a norma del regolamento (CE) n. 812/2007.
w języku łotewskim:	Regulā (EK) Nr. 812/2007 paredzētais vienotā muitas tarifa samazinājums.
w języku litewskim:	bendrojo muito tarifo muito sumažinimai, nustatyti Reglamente (EB) Nr. 812/2007.
w języku węgierskim:	a közös vámtarifában szereplő vámtétel csökkentése a 812/2007/EK rendelet szerint.
w języku maltańskim:	tnaqqis tat-tariffa doganali komuni kif jipprovdi r-Regolament (KE) Nru 812/2007.
w języku niderlandzkim:	Verlaging van het gemeenschappelijke douanetarief overeenkomstig Verordening (EG) nr. 812/2007.
w języku polskim:	Cła WTC obniżone jak przewidziano w rozporządzeniu (WE) nr 812/2007.
w języku portugalskim:	redução da Pauta Aduaneira Comum como previsto no Regulamento (CE) n.º 812/2007.
w języku rumuńskim:	reducerea tarifului vamal comun astfel cum este prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 812/2007.
w języku słowackim:	Zníženie spoločnej colnej sadzby, ako sa ustanovuje v nariadení (ES) č. 812/2007.
w języku słoweńskim:	znižanje skupne carinske tarife v skladu z Uredbo (ES) št. 812/2007.
w języku fińskim:	Asetuksessa (EY) N:o 812/2007 säädetty yhteisen tullitariffin alennus.
w języku szwedzkim:	nedsättning av den gemensamma tulltaxan i enlighet med förordning (EG) nr 812/2007.

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 1233/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1	Artykuł 1
Artykuł 2	Artykuł 3
Artykuł 3	—
Artykuł 4 ust. 1 lit. a)	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 4 ust. 1 lit. b)	Artykuł 4 ust. 2 akapit pierwszy
Artykuł 4 ust. 1 lit. c)	Artykuł 4 ust. 2 akapit drugi
Artykuł 4 ust. 1 lit. d)	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 4 ust. 1 lit. e)	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 4 ust. 1 lit. f)	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 4 ust. 2	—
Artykuł 5 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 5 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 5 ust. 2	—
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 5 ust. 4 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 5 ust. 4 akapit drugi	—
Artykuł 5 ust. 5	—
Artykuł 5 ust. 6	—
Artykuł 5 ust. 7	—
Artykuł 5 ust. 8 akapit pierwszy	Artykuł 5 ust. 4
Artykuł 5 ust. 9	—
Artykuł 5 ust. 10	Artykuł 6 ust. 2
Artykuł 6 ust. 1 akapit pierwszy	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 6 ust. 1 akapit drugi	—
Artykuł 6 ust. 2	—
Artykuł 7	Artykuł 8
Artykuł 8 akapit pierwszy	Artykuł 2
Artykuł 8 akapit drugi	—

Rozporządzenie (WE) nr 1233/2006	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 9	Artykuł 10
Załącznik I	Załącznik I
Załącznik II	Załącznik II część A
Załącznik III	Załącznik II część B
Załącznik IV	—
Załącznik V	—
Załącznik VI	—

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 813/2007**z dnia 11 lipca 2007 r.****ustalające współczynnik przydziału dotyczący wydawania pozwoleń, o które złożono wnioski w okresie od dnia 2 do 6 lipca 2007 r., na przywóz produktów cukrowniczych w ramach kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 318/2006 z dnia 20 lutego 2006 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 950/2006 z dnia 28 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady przywozu i rafinacji produktów cukrowniczych w latach gospodarczych 2006/2007, 2007/2008 i 2008/2009 w ramach niektórych kontyngentów taryfowych i umów preferencyjnych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 3, a także mając na uwadze, co następuje:

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 950/2006 lub rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1832/2006 z dnia 13 grudnia 2006 r. ustanawiającym środki przejściowe w sektorze cukru ze względu na przystąpienie Bułgarii i Rumunii ⁽³⁾, w tygodniu od dnia 2 do 6 lipca 2007 r. do właściwych organów złożono wnioski o wydanie

pozwoleń na przywóz ogółem ilości równej lub przekraczającej ilość dostępną dla numeru porządkowego 09.4343 (2006–2007).

- (2) W tej sytuacji Komisja powinna ustalić współczynnik przydziału umożliwiający wydawanie pozwoleń proporcjonalnie do ilości dostępnej oraz poinformować państwa członkowskie o tym, że ustalony limit został wykorzystany,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 950/2006 lub art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006 pozwolenia na przywóz są wydawane w odniesieniu do wniosków złożonych od dnia 2 do 6 lipca 2007 r., w ramach limitów ilościowych określonych w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2006/2006 (Dz.U. L 379 z 28.12.2006, str. 95).

⁽³⁾ Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 8.

ZAŁĄCZNIK

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2006/2007

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioszek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	0	Wykorzystany
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	0	Wykorzystany
09.4335	Fidżi	100	
09.4336	Gujana	100	
09.4337	Indie	0	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	0	Wykorzystany
09.4340	Madagaskar	0	Wykorzystany
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	100	Wykorzystany
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	0	Wykorzystany
09.4348	Trynidad i Tobago	0	Wykorzystany
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier preferencyjny AKP-Indie
Tytuł IV rozporządzenia (WE) nr 950/2006
Rok gospodarczy 2007/2008

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wnioszek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4331	Barbados	100	
09.4332	Belize	100	
09.4333	Wybrzeże Kości Słoniowej	100	
09.4334	Demokratyczna Republika Konga	100	
09.4335	Fidżi	100	
09.4336	Gujana	100	

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4337	Indie	0	Wykorzystany
09.4338	Jamajka	100	
09.4339	Kenia	100	
09.4340	Madagaskar	100	
09.4341	Malawi	100	
09.4342	Mauritius	100	
09.4343	Mozambik	100	
09.4344	Saint Kitts i Nevis	—	
09.4345	Surinam	—	
09.4346	Suazi	100	
09.4347	Tanzania	100	
09.4348	Trynidad i Tobago	100	
09.4349	Uganda	—	
09.4350	Zambia	100	
09.4351	Zimbabwe	100	

Cukier uzupełniający**Tytuł V rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4315	Indie	100	
09.4316	Kraje objęte Protokołem AKP	100	

Cukier wymieniony w koncesji CXL**Tytuł VI rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4317	Australia	0	Wykorzystany
09.4318	Brazylia	0	Wykorzystany
09.4319	Kuba	0	Wykorzystany
09.4320	Pozostałe kraje trzecie	0	Wykorzystany

Cukier z krajów bałkańskich**Tytuł VII rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4324	Albania	100	Wykorzystany
09.4325	Bośnia i Hercegowina	0	
09.4326	Serbia, Czarnogóra oraz Kosowo	100	
09.4327	Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	100	
09.4328	Chorwacja	100	

Cukier pozakwotowy i przemysłowy z przywozu**Tytuł VIII rozporządzenia (WE) nr 950/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Rodzaj	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4380	Pozakwotowy	—	
09.4390	Przemysłowy	100	

Przywóz cukru w ramach przejściowych kontyngentów taryfowych otwartych dla Bułgarii i Rumunii**Rozdział 1 sekcja 2 rozporządzenia (WE) nr 1832/2006****Rok gospodarczy 2006/2007**

Nr porządkowy	Państwo	% pozwoleń wydanych dla ilości, o które złożono wniosek w tygodniu od dnia 2.7.2007-6.7.2007	Limit
09.4365	Bułgaria	0	Wykorzystany
09.4366	Rumunia	0	Wykorzystany

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY 2007/43/WE

z dnia 28 czerwca 2007 r.

w sprawie ustanowienia minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

po zasięgnięciu opinii Komitetu Regionów,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Protokół w sprawie ochrony i opieki nad zwierzętami załączony do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską wymaga, aby przy formułowaniu i wykonywaniu polityki rolnej Wspólnota i państwa członkowskie w pełni uwzględniały wymogi w zakresie dobrostanu zwierząt, przy równoczesnym przestrzeganiu przepisów prawnych lub administracyjnych oraz zwyczajów państw członkowskich związanych w szczególności z obyczajami religijnymi, tradycjami kulturowymi i dziedzictwem regionalnym.

(2) Dyrektywa Rady 98/58/WE z dnia 20 lipca 1998 r. dotycząca ochrony zwierząt hodowlanych ⁽³⁾, sporządzona na podstawie Europejskiej konwencji o ochronie zwierząt hodowlanych i gospodarskich ⁽⁴⁾ (dalej zwanej „konwencją”), wyznacza minimalne standardy ochrony zwierząt chowanych lub utrzymywanych z przeznaczeniem hodowlanym włącznie z przepisami dotyczącymi pomieszczeń, żywienia, pojenia i opieki zgodnie z fizjologicznymi i etologicznymi potrzebami zwierząt.

(3) Wspólnota jest stroną konwencji, w której ramach przyjęto specjalne zalecenie dotyczące ptactwa domowego (*Gallus gallus*) zawierające dodatkowe przepisy dotyczące drobiu utrzymywanego z przeznaczeniem na produkcję mięsa.

(4) Zgodnie z wnioskami raportu Komitetu Naukowego ds. Zdrowia i Dobrostanu Zwierząt z dnia 21 marca 2000 r. w sprawie dobrostanu kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa (brojlerów), wysokiemu wskaźnikowi wzrostu różnych odmian kurcząt wykorzystywanych obecnie do tego celu nie towarzyszy satysfakcjonujący poziom dobrostanu i zdrowia, a negatywne efekty wysokiego zagęszczenia hodowli można osłabić w budynkach, w których utrzymywane są dobre wewnętrzne warunki klimatyczne.

(5) Przepisy szczególne dotyczące powierzchni niewyłożonych ściółką, w celu minimalizacji parametrów genetycznych lub w celu włączenia wskaźników dobrostanu oprócz zapalenia skóry opuszki podszwowej, zostaną określone, gdy będą dostępne odpowiednie opinie Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności.

(6) Konieczne jest ustanowienie na szczeblu Wspólnoty zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa w celu uniknięcia zakłóceń konkurencji, które mogłyby kolidować ze sprawnym funkcjonowaniem wspólnej organizacji rynku w tym sektorze, oraz w celu zapewnienia racjonalnego rozwoju omawianego sektora.

(7) W celu osiągnięcia podstawowego celu, jakim jest zapewnienie poprawy poziomu dobrostanu zwierząt w intensywnej hodowli kurcząt, konieczne i właściwe staje się ustanowienie, zgodnie z zasadą proporcjonalności, minimalnych zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa. Niniejsza dyrektywa, zgodnie z trzecim akapitem art. 5 Traktatu, nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów.

(8) Zasady powinny koncentrować się na problemach związanych z dobrostanem w ramach systemów intensywnej hodowli. Aby uniknąć stosowania niewspółmiernych środków mających zastosowanie do utrzymywania małych stad kurcząt, należy ustalić minimalny próg stosowania niniejszej dyrektywy.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 14. lutego 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Opinia z dnia 26. października 2005 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. L 221 z 8.8.1998, str. 23. Dyrektywa zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 323 z 17.11.1978, str. 14. Konwencja zmieniona Protokołem zmian (Dz.U. L 395 z 31.12.1992, str. 22).

- (9) Ważne jest, aby osoby zajmujące się kurczętami rozumiały odnośne wymogi związane z dobrostanem zwierząt i korzystały ze stosownych szkoleń związanych z wykonywanymi przez nie zadaniami lub miały doświadczenie odpowiadające takim szkoleniom.
- (10) Podczas ustanawiania zasad dotyczących ochrony kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa należy zachować równowagę między różnymi aspektami, które mają być uwzględnione, takimi jak dobrostan zwierząt, zdrowie, względy gospodarcze i społeczne oraz wpływ na środowisko.
- (11) Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi ⁽¹⁾ i rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽²⁾ ustanawiają ramy dla kontroli urzędowych obejmujących ocenę zgodności z zasadami dotyczącymi dobrostanu zwierząt. Ponadto rozporządzenie (WE) nr 882/2004 przewiduje zobowiązanie państw członkowskich do przedkładania sprawozdań rocznych dotyczących wdrażania wieloletnich krajowych planów kontroli zawierających wyniki przeprowadzonych kontroli i audytów. Do tego celu zarówno w powyższych rozporządzeniach, jak i w decyzji Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii przewidziano pomoc finansową ⁽³⁾.
- (12) W niektórych państwach członkowskich istnieją już różne nieobowiązkowe systemy etykietowania mięsa kurcząt oparte na przestrzeganiu standardów odnoszących się do dobrostanu zwierząt i innych parametrów.
- (13) W świetle doświadczenia zdobytego podczas stosowania takich nieobowiązkowych systemów etykietowania do Komisji należy przedłożenie sprawozdania z możliwego wprowadzenia na szczeblu Wspólnoty szczególnego, zharmonizowanego i obowiązkowego systemu etykietowania mięsa kurcząt, produktów mięsnych i wyrobów mięsnych, opartego na przestrzeganiu norm odnoszących się do dobrostanu zwierząt, z uwzględnieniem możliwych skutków społeczno-gospodarczych, wpływu na partnerów gospodarczych Wspólnoty oraz zgodności takiego systemu etykietowania z zasadami opracowanymi przez Światową Organizację Handlu.
- (14) Do Komisji należy przedłożenie sprawozdania opartego na nowych danych naukowych z uwzględnieniem dodatkowych badań i praktycznego doświadczenia w celu dalszej poprawy dobrostanu kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa, mając także na uwadze dobrostan stada rodzicielskiego tych kurcząt, a w szczególności aspekty nieobjęte niniejszą dyrektywą. Wspomniane sprawozdanie powinno w szczególności uwzględnić możliwość wprowadzenia progów dla objawów niskiego poziomu dobrostanu stwierdzonych podczas badań poubojowych oraz wpływ parametrów genetycznych na stwierdzone nieprawidłowości prowadzące do niskiego poziomu dobrostanu kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa.
- (15) Państwa członkowskie powinny określić zasady dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów niniejszej dyrektywy i zapewnić ich wykonanie. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (16) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa ⁽⁴⁾ Rada powinna zachęcać państwa członkowskie do sporządzania, na własne potrzeby i w interesie Wspólnoty, tabel, które w możliwie najszerszym zakresie wykażą związek między dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do podawania ich do publicznej wiadomości.
- (17) Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽⁵⁾.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres zastosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do kurcząt utrzymywanych z przeznaczeniem na produkcję mięsa.

Jednakże nie ma ona zastosowania do:

- gospodarstw, w których liczba kurcząt jest mniejsza niż 500;
- gospodarstw posiadających wyłącznie stada hodowlane kurcząt;
- wylęgarni;
- ekstensywnego chowu ściółkowego i kurcząt chowanych z wolnym wybiegiem, o których mowa w pkt b), c), d) i e) załącznika IV do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1538/91 z dnia 5 czerwca 1991 r. wprowadzające szczególne przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (EWG) nr 1906/90 w sprawie niektórych norm handlowych w odniesieniu do drobiu ⁽⁶⁾, oraz

⁽¹⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006.

⁽³⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, str. 1. Wersja poprawiona w Dz.U. C 4 z 8.1.2004, str. 7.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 143 z 7.6.1991, str. 11. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2029/2006 (Dz.U. L 414 z 30.12.2006, str. 29).

e) kurcząt chowanych ekologicznie zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2092/91 z dnia 24 czerwca 1991 r. w sprawie produkcji ekologicznej produktów rolnych oraz znakowania produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾.

2. Dyrektywa ma zastosowanie do stad odchowywanych w gospodarstwach, które posiadają zarówno stada hodowlane, jak i odchowywane.

Państwom członkowskim pozostawia się swobodę podejmowania bardziej rygorystycznych środków w zakresie objętym niniejszą dyrektywą.

Zasadnicza odpowiedzialność za dobrostan zwierząt spoczywa na właścicielu lub opiekunie zwierząt.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) „właściciel” oznacza osobę(-y) fizyczną(-e) lub prawną(-e) posiadającą(-e) gospodarstwo, w którym utrzymywane są kurczęta;
- b) „opiekun” oznacza osobę fizyczną lub prawną odpowiedzialną za kurczęta lub opiekującą się nimi na podstawie umowy lub z mocy prawa zarówno tymczasowo, jak i na stałe;
- c) „właściwy organ” oznacza organ centralny państwa członkowskiego właściwy do przeprowadzania kontroli w zakresie dobrostanu zwierząt oraz kontroli weterynaryjnych i zootechnicznych lub jakiegokolwiek inny organ, któremu taka kompetencja została przekazana na szczeblu regionalnym, lokalnym lub innym;
- d) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii uprawnionego zgodnie z załącznikiem I sekcja III rozdział IV tytuł A do rozporządzenia (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾ do występowania w tym charakterze, wyznaczonego przez właściwy organ;
- e) „kurczę” oznacza ptaka z gatunku *Gallus gallus* utrzymywanego z przeznaczeniem na produkcję mięsa;
- f) „gospodarstwo” oznacza miejsce produkcji, w którym chowane są kurczęta;
- g) „kurnik” oznacza budynek gospodarstwa, w którym utrzymywane jest stado kurcząt;
- h) „powierzchnia użytkowa” oznacza powierzchnię wyłożoną ściółką stale dostępną dla kurcząt;

⁽¹⁾ Dz.U. L 198 z 22.7.1991, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 394/2007 (Dz.U. L 98 z 13.4.2007, str. 3).

⁽²⁾ Dz.U. L 139 z 30.4.2004, str. 206.

i) „zagęszczenie hodowli” oznacza łączną masę żywych kurcząt, obecnych jednocześnie w danym kurniku, w przeliczeniu na metr kwadratowy powierzchni użytkowej;

j) „stado” oznacza grupę kurcząt, które zostały umieszczone w kurniku w gospodarstwie i jednocześnie znajdują się w tym kurniku;

k) „wskaźnik śmiertelności dziennej” oznacza liczbę kurcząt padłych w kurniku tego samego dnia, w tym ubitych z powodu choroby lub z innych powodów, podzieloną przez liczbę kurcząt znajdujących się w kurniku w tym dniu i pomnożoną przez 100;

l) „skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej” oznacza sumę wskaźników śmiertelności dziennej.

2. Po otrzymaniu wyników opinii naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności na temat wpływu powierzchni niewyłożonej ściółką na dobrostan kurcząt definicja „powierzchni użytkowej” w ust. 1 lit. h) może zostać uzupełniona zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11, w odniesieniu do powierzchni niewyłożonej ściółką.

Artykuł 3

Wymogi związane z utrzymywaniem kurcząt

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby:

- a) wszystkie kurniki były zgodne z wymogami określonymi w załączniku I;
- b) przeprowadzanie wymaganych kontroli, monitorowanie i podejmowanie dalszych działań, w tym działań przewidzianych w załączniku III, było przeprowadzone przez właściwy organ lub urzędowego lekarza weterynarii.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby maksymalne zagęszczenie hodowli w gospodarstwie lub kurniku gospodarstwa w żadnym momencie nie przekraczało 33 kg/m².

3. Na zasadzie odstępstwa od przepisów ust. 2 państwa członkowskie mogą zapewnić, że kurczęta utrzymywane są w wyższym zagęszczeniu hodowli, pod warunkiem że właściciel lub opiekun oprócz wymogów, o których mowa w załączniku I, przestrzega wymogów określonych w załączniku II.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku korzystania z odstępstwa na mocy ust. 3 maksymalne zagęszczenie hodowli w gospodarstwie lub kurniku gospodarstwa w żadnym momencie nie przekraczało 39 kg/m².

5. W przypadku spełnienia kryteriów określonych w załączniku V państwa członkowskie mogą jednak zezwolić na zwiększenie maksymalnego zagęszczenia hodowli, o którym mowa w ust. 4, o co najwyżej 3 kg/m².

Artykuł 4

Szkolenie i informowanie osób zajmujących się kurczętami

1. Państwa członkowskie zapewniają, że opiekunowie kurcząt będący osobami fizycznymi odbyli w zakresie ich zadań wystarczające szkolenia, jak również gwarantują dostępność właściwych szkoleń.

2. Szkolenia, o których mowa w ust. 1, koncentrują się na aspektach związanych z dobrostanem i obejmują w szczególności tematy wymienione w załączniku IV.

3. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie systemu kontroli i zatwierdzania szkoleń. Opiekun kurcząt posiada świadectwo uznawane przez właściwy organ odnośnego państwa członkowskiego poświadczające ukończenie takiego szkolenia lub zdobycie doświadczenia równoważnego takiemu szkoleniu.

4. Państwa członkowskie mogą uznać doświadczenie zdobyte przed dniem 30 czerwca 2010 r. za równoważne udziałowi w takich szkoleniach i wydać świadectwa poświadczające ich równoważność.

5. Państwa członkowskie mogą uznać, że wymogi, o których mowa w ust. 1–4, należy stosować również do właścicieli.

6. Właściciel lub opiekun dostarcza osobom zatrudnionym lub wynajętym przez niego do zajmowania się kurczętami lub do ich chwytania i ładowania instrukcje i informacje dotyczące odpowiednich wymogów związanych z dobrostanem zwierząt, w tym dotyczących metod uboju praktykowanych w gospodarstwach.

Artykuł 5

Etykietowanie mięsa drobiowego

Nie później niż dnia 31 grudnia 2009 r. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z możliwego wprowadzenia szczególnego, zharmonizowanego i obowiązkowego systemu etykietowania mięsa kurcząt, produktów mięsnych i wyrobów mięsnych, opartego na przestrzeganiu norm odnoszących się do dobrostanu zwierząt.

Sprawozdanie to uwzględnia możliwe skutki społeczno-gospodarcze, wpływ na partnerów gospodarczych Wspólnoty oraz zgodność takiego systemu etykietowania z zasadami opracowanymi przez Światową Organizację Handlu.

Do sprawozdania dołączane są stosowne wnioski legislacyjne uwzględniające uwarunkowania i doświadczenia zdobyte przez państwa członkowskie podczas stosowania nieobowiązkowych systemów etykietowania.

Artykuł 6

Sprawozdanie Komisji składane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie

1. Na podstawie opinii naukowej Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie nie później niż dnia 31 grudnia 2010 r. sprawozdanie dotyczące wpływu parametrów genetycznych na stwierdzone nieprawidłowości szkodliwe dla dobrostanu kurcząt. Do tego sprawozdania można, w razie potrzeby, dołączyć stosowne wnioski legislacyjne.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji wyniki gromadzenia danych oparte na monitorowaniu reprezentatywnej próbki stad poddawanych ubojowi podczas co najmniej jednego roku. Aby umożliwić odpowiednią analizę, pobieranie próbek i wymogi dotyczące danych, o których mowa w załączniku III, powinny opierać się na przesłankach naukowych, być obiektywne i porównywalne oraz należy je ustalić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11.

Państwa członkowskie mogą na gromadzenie danych do celów niniejszej dyrektywy potrzebować finansowego wkładu ze strony Wspólnoty.

3. Na podstawie dostępnych danych i z uwzględnieniem nowych danych naukowych Komisja nie później niż dnia 30 czerwca 2012 r. przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie w sprawie stosowania niniejszej dyrektywy i jej wpływu na dobrostan kurcząt, jak również w sprawie opracowania wskaźników dobrostanu. Sprawozdanie uwzględnia różne warunki i metody produkcji. Uwzględnia również społeczno-gospodarcze i administracyjne skutki niniejszej dyrektywy, w tym aspekty regionalne.

Artykuł 7

Kontrole

1. Właściwy organ przeprowadza niedyskryminacyjne kontrole w celu weryfikacji zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy.

Kontrole takie są przeprowadzane na odpowiedniej partii zwierząt utrzymywanych w każdym państwie członkowskim zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia (WE) nr 882/2004 i mogą być przeprowadzane w tym samym czasie, co kontrole w innych celach.

Państwa członkowskie opracowują odpowiednie procedury określania gęstości zagęszczania hodowli.

2. Państwa członkowskie przedstawiają Komisji każdego roku do 30 czerwca sprawozdanie roczne za poprzedni rok w sprawie kontroli określonych w ust. 1. Do sprawozdania dołączony jest wykaz najistotniejszych działań podjętych przez właściwy organ w celu rozwiązania najważniejszych wykrytych problemów dotyczących dobrostanu.

Artykuł 8

Wytyczne dla dobrej praktyki zarządzania

Państwa członkowskie wspierają rozwój wytycznych dla dobrej praktyki zarządzania, które obejmują wskazówki dotyczące zgodności z niniejszą dyrektywą. Zachęca się do upowszechniania i stosowania tych wytycznych.

Artykuł 9

Sankcje

Państwa członkowskie ustanawiają system sankcji stosowanych w razie naruszenia przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu stosowania tych sankcji. Przewidziane sankcje są skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa członkowskie powiadamiają o tych przepisach Komisję nie później niż dnia 30 czerwca 2010 r. oraz powiadamiają bezzwłocznie o wszelkich zmianach ich dotyczących.

Artykuł 10

Uprawnienia wykonawcze

Środki konieczne do zapewnienia jednolitego wprowadzania w życie niniejszej dyrektywy mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 11.

Artykuł 11

Procedura komitetu

1. Komisję wspiera Stały Komitet ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt, ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady

i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności ⁽¹⁾ („komitet”).

2. W przypadku odwołania do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres, o którym mowa w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, wynosi trzy miesiące.

Artykuł 12

Transpozycja

Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 30 czerwca 2010 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odesłanie do niniejszej dyrektywy lub odesłanie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

Artykuł 13

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Artykuł 14

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 czerwca 2007 r.

W imieniu Rady

S. GABRIEL

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 575/2006 (Dz.U. L 100 z 8.4.2006, str. 3).

ZAŁĄCZNIK I

WYMOGI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO GOSPODARSTW

Oprócz odpowiednich przepisów zawartych w innych odpowiednich wspólnotowych aktach prawnych zastosowanie mają następujące wymagania:

Urządzenia do pojenia

1. Urządzenia do pojenia są ustawiane i utrzymywane w sposób minimalizujący ryzyko wylewania się wody.

Karmienie

2. Kurczęta powinny mieć stały dostęp do paszy albo powinny być karmione w pewnych odstępach czasu, a ponadto nie mogą być pozbawiane paszy dłużej niż 12 godzin przed przewidywaną godziną uboju.

Ściółka

3. Wszystkie kurczęta mają stały dostęp do ściółki, która jest sucha i ma kruchą powierzchnię.

Wentylacja i ogrzewanie

4. Wentylacja działa w sposób zapewniający uniknięcie przegrzania i, w razie konieczności, w powiązaniu z systemami ogrzewania w celu usunięcia nadmiaru wilgoci.

Hałas

5. Poziom dźwięku jest minimalizowany. Wentylatory, maszyny do karmienia lub inne wyposażenie jest tak skonstruowane, umieszczone, obsługiwane i utrzymywane, aby powodowało możliwie najmniej hałas.

Oświetlenie

6. Wszystkie budynki są wyposażone w oświetlenie o intensywności co najmniej 20 luksów przy włączonym oświetleniu, mierzone na poziomie oka ptaka, oświetlające przynajmniej 80 % powierzchni użytkowej. Czasowe ograniczenie poziomu oświetlenia może być w razie konieczności dopuszczane w wyniku zalecenia lekarza weterynarii.
7. W terminie siedmiu dni od umieszczenia kurcząt w budynku i do trzech dni przed przewidywanym ubojem oświetlenie powinno być dostosowane do 24-godzinnego rytmu z okresami zaciemnienia trwającymi co najmniej ogółem 6 godzin, z co najmniej jednym okresem nieprzerwanego zaciemnienia trwającym przynajmniej 4 godziny z wyłączeniem okresów przyciemnienia.

Kontrola

8. Wszystkie kurczęta utrzymywane w gospodarstwie muszą podlegać kontroli co najmniej dwa razy dziennie. Należy zwrócić szczególną uwagę na symptomy wskazujące na obniżony poziom dobrostanu lub zdrowia zwierząt.
9. Kurczęta, które mają poważne obrażenia lub wykazują wyraźne objawy zaburzeń zdrowotnych, takie jak trudności w chodzeniu, poważne puchliny brzuszne lub wady rozwojowe, oraz które mogą cierpieć, są poddawane stosownemu leczeniu lub natychmiastowemu ubojowi. W razie konieczności należy skontaktować się z lekarzem weterynarii.

Czyszczenie

10. Te części budynków, wyposażenia lub przyrządów, które mają kontakt z kurczętami, powinny być starannie oczyszczone i zdezynfekowane za każdym razem po ostatecznym usunięciu ptaków z budynku, zanim do kurnika zostanie wprowadzone nowe stado. Po ostatecznym usunięciu ptaków z kurnika należy usunąć całą ściółkę i wprowadzić czystą ściółkę.

Przechowywanie dokumentacji

11. Właściciel lub opiekun prowadzi dokumentację dla każdego kurnika w gospodarstwie, zawierającą dane dotyczące:
 - a) liczby wprowadzonych kurcząt;
 - b) powierzchni użytkowej;
 - c) krzyżówki lub odmiany hodowlanej kurcząt, jeśli jest znana;

- d) w przypadku każdej kontroli – liczby ptaków padłych ze wskazaniem przyczyn śmierci, jeżeli są znane, a także liczby ptaków ubitych ze wskazaniem przyczyn;
- e) liczby kurcząt pozostałych w stadzie po sprzedaży kurcząt lub poddaniu ich ubojowi.

Dokumentacja ta przechowywana jest przez co najmniej trzy lata i jest udostępniana właściwemu organowi podczas dokonywania kontroli lub na żądanie.

Zabiegi chirurgiczne

12. Wszystkie zabiegi chirurgiczne dokonywane w celach innych niż terapeutyczne lub diagnostyczne powodujące uszkodzenie lub utratę wrażliwej części ciała lub zmiany w strukturze kostnej są zakazane.

Przycinanie dziobów może być jednak dozwolone przez państwa członkowskie w sytuacji, w której inne środki mające zapobiec wyrywaniu puchu i kanibalizmowi zostały wyczerpane. W takich przypadkach dokonuje się go wyłącznie po konsultacji z lekarzem weterynarii i na jego zalecenie i jest ono przeprowadzane przez wykwalifikowany personel na kurczętach, które nie są starsze niż 10 dni. Ponadto państwa członkowskie mogą zezwolić na kastrację kurcząt. Kastracja jest przeprowadzana wyłącznie pod nadzorem lekarza weterynarii przez personel, który przeszedł specjalne szkolenie.

ZAŁĄCZNIK II

WYMOGI DOTYCZĄCE STOSOWANIA WYŻSZEGO ZAGĘSZCZENIA HODOWLI

Powiadamianie i dokumentacja

Następujące wymogi mają zastosowanie:

1. Właściciel lub opiekun informuje właściwy organ o swoim zamiarze zagęszczenia hodowli o więcej niż 33 kg/m² żywej masy.

Wyznacza dokładną liczbę i powiadamia właściwy organ o jakiegokolwiek zmianie zagęszczenia hodowli w terminie co najmniej 15 dni przed umieszczeniem stada w kurniku.

Jeżeli jest to wymagane przez właściwy organ, do powiadomienia dołączany jest dokument podsumowujący informacje zawarte w dokumentacji wymaganej na mocy pkt 2.

2. Właściciel lub opiekun przechowuje i udostępnia w kurniku uzupełnioną dokumentację szczegółowo opisującą systemy produkcji. Dokumentacja ta zawiera w szczególności szczegółowe dane techniczne kurnika i jego wyposażenia, takie jak:

- a) plan kurnika, w tym wymiary powierzchni zajmowanej przez kurcząt;
- b) system wentylacji oraz, w odpowiednich przypadkach, schładzania i ogrzewania wraz z jego lokalizacją, plan wentylacji wskazujący docelowe parametry jakości powietrza, takie jak przepływ powietrza, prędkość przepływu powietrza oraz temperatura;
- c) informacje dotyczące systemów karmienia i pojenia oraz ich lokalizacji;
- d) informacje dotyczące systemów alarmowych i awaryjnych systemów zasilania w razie awarii jakiegokolwiek wyposażenia elektrycznego lub mechanicznego niezbędnego dla zdrowia i dobrostanu zwierząt;
- e) typ zazwyczaj używanej podłogi i ściółki.

Dokumentacja jest udostępniana właściwemu organowi na jego żądanie i jest uaktualniana. W szczególności należy rejestrować kontrole techniczne systemów wentylacyjnych i alarmowych.

Właściciel lub opiekun przekazuje bez zbędnej zwłoki właściwemu organowi informacje o wszelkich zmianach dotyczących danego kurnika, wyposażenia lub procedur mogących wywrzeć wpływ na dobrostan ptaków.

Wymogi w stosunku do gospodarstw – kontrola parametrów dotyczących środowiska

3. Właściciel lub opiekun zapewnia wyposażenie każdego kurnika w gospodarstwie w systemy wentylacji oraz, w razie konieczności, ogrzewania i schładzania, które są zaprojektowane, zbudowane i działają w taki sposób, aby:

- a) koncentracja amoniaku (NH₃) nie przekraczała 20 ppm, a koncentracja dwutlenku węgla (CO₂) nie przekraczała 3 000 ppm mierzonych na poziomie głów kurcząt;
- b) temperatura wewnętrzna nie przekraczała temperatury zewnętrznej o więcej niż 3 °C, jeżeli temperatura zewnętrzna mierzona w cieniu przekracza 30 °C;
- c) średnia wilgotność względna mierzona wewnątrz kurnika w ciągu 48 godzin nie przekraczała 70 %, jeżeli temperatura zewnętrzna jest niższa niż 10 °C.

ZAŁĄCZNIK III

MONITOROWANIE I DZIAŁANIA PODEJMOWANE PO WYKRYCIU NIEPRAWIDŁOWOŚCI W RZEŻNI**(o których mowa w art. 3 ust. 1)****1. Śmiertelność**

- 1.1. W przypadku zagęszczenia hodowli większego niż 33 kg/m² dokumentacja towarzysząca stadu zawiera wskaźnik śmiertelności dziennej i skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej obliczony przez właściciela lub opiekuna wraz z informacjami dotyczącymi krzyżówki lub odmiany hodowlanej kurcząt.
- 1.2. Pod nadzorem urzędowego lekarza weterynarii rejestrowane są te dane, jak i liczba brojlerów padłych do chwili przybycia; wskazuje się również gospodarstwo i kurnik w gospodarstwie. Wiarygodność danych i skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej są kontrolowane z uwzględnieniem liczby brojlerów poddanych ubojowi i liczby brojlerów padłych do chwili przybycia do rzeźni.

2. Badanie poubojowe

W kontekście kontroli przeprowadzanych na mocy rozporządzenia (WE) nr 854/2004 urzędowy lekarz weterynarii ocenia wyniki badania poubojowego w celu określenia innych możliwych wskaźników niskiego poziomu warunków dobrostanu, takich jak zwiększona częstotliwość występowania przypadków kontaktowego zapalenia skóry, zarobaczenie i choroby ogólnoustrojowe w gospodarstwie lub w kurniku gospodarstwa pochodzenia.

3. Przekazywanie wyników

Jeżeli wskaźnik śmiertelności, o którym mowa w pkt 1, lub wyniki badania poubojowego, o którym mowa w pkt 2, odpowiadają niskiemu poziomowi warunków dobrostanu, urzędowy lekarz weterynarii przekazuje dane właścicielowi lub opiekunowi zwierząt oraz właściwemu organowi. Właściciel lub opiekun zwierząt oraz właściwy organ podejmują odpowiednie działania.

ZAŁĄCZNIK IV

SZKOLENIA

Szkolenia, o których mowa w art. 4 ust. 2, obejmują co najmniej prawodawstwo wspólnotowe dotyczące ochrony kurcząt, a w szczególności następujące tematy:

- a) załączniki I i II;
- b) fizjologię zwierząt, zwłaszcza ich potrzeby w zakresie pojenia i karmienia, zachowanie zwierząt i pojęcie stresu;
- c) praktyczne aspekty delikatnego obchodzenia się z kurczętami oraz wylapywanie, załadunek i transport;
- d) opiekę nad kurczętami w nagłych przypadkach, procedury uśmiercania i uboju w nagłych przypadkach;
- e) zapobiegawcze środki bezpieczeństwa biologicznego.

ZAŁĄCZNIK V

KRYTERIA ZASTOSOWANIA ZWIĘKSZONEGO ZAGĘSZCZENIA HODOWLI**(o których mowa w art. 3 ust. 5)****1. Kryteria**

- a) monitorowanie gospodarstwa przeprowadzane przez właściwy organ w ciągu ostatnich 2 lat nie wykazało żadnych nieprawidłowości w odniesieniu do wymogów niniejszej dyrektywy, i
- b) podczas monitorowania właściciel lub opiekun gospodarstwa korzysta z wytycznych dla dobrej praktyki zarządzania, o których mowa w art. 8, i
- c) w co najmniej siedmiu kolejno sprawdzanych po sobie stadach z kurnika skumulowany wskaźnik śmiertelności dziennej wynosił poniżej wartości $1\% + 0,06\%$ pomnożonej przez wiek stada przy uboju podany w dniach.

Jeżeli w ciągu ostatnich dwóch lat właściwy organ nie przeprowadził monitorowania gospodarstwa, należy przeprowadzić co najmniej jedno monitorowanie, aby sprawdzić, czy spełniony jest wymóg w lit. a).

2. Wyjątkowe okoliczności

W drodze odstępstwa od pkt 1 lit. c) właściwy organ może podjąć decyzję o zwiększeniu zagęszczenia hodowli, jeśli właściciel lub opiekun przedstawi wystarczające wyjaśnienia dotyczące wyjątkowego charakteru wyższej wartości skumulowanego wskaźnika śmiertelności dziennej bądź wykaże, że przyczyny tego stanu są niezależne od jego woli.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY (WE) NR 485/2007

z dnia 10 lipca 2007 r.

upoważniająca Austrię do zawarcia umowy ze Szwajcarią zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(2007/485/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾, w szczególności jej art. 396,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 396 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE Rada, stanowiąc jednogłośnie na wniosek Komisji, może upoważnić dowolne państwo członkowskie do zawarcia z krajem trzecim umowy, która może zawierać odstępstwa od przepisów powyższej dyrektywy.

(2) Pismem, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji dnia 13 września 2005 r., Austria wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do zawarcia umowy ze Szwajcarią w związku z elektrownią nadgraniczną usytuowaną po obydwu stronach rzeki Inn między miejscowościami Prutz (Austria) a Tschlin (Szwajcaria).

(3) Zgodnie z art. 396 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE pismem z dnia 1 marca 2007 r. Komisja poinformowała

pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Austrię. Pismem z dnia 6 marca 2007 r. Komisja zawiadomiła Austrię, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne w celu rozpatrzenia wniosku.

(4) Umowa będzie zawierać postanowienia w sprawie podatku od wartości dodanej (VAT) stanowiące odstępstwo od art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do przywozu towarów do Austrii na potrzeby elektrowni nadgranicznej. Wymieniony przywóz towarów ze Szwajcarii do Austrii przez osoby podlegające opodatkowaniu z pełnym prawem do odliczeń nie będzie podlegał podatkowi VAT w celu osiągnięcia podobnego porozumienia ze Szwajcarią w zakresie towarów przywożonych z Austrii do Szwajcarii.

(5) Odstępstwo nie będzie zatem miało negatywnego wpływu na środki własne Wspólnoty Europejskiej pochodzące z podatku VAT,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym udziela się Austrii upoważnienia do zawarcia umowy ze Szwajcarią zawierającej postanowienia stanowiące odstępstwo od dyrektywy 2006/112/WE obejmujące budowę, utrzymanie oraz funkcjonowanie nadgranicznej elektrowni usytuowanej po obydwu stronach rzeki Inn między miejscowościami Prutz (Austria) a Tschlin (Szwajcaria).

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, str. 1. Dyrektywa zmieniona dyrektywą 2006/138/WE (Dz.U. L 384 z 29.12.2006, str. 92).

Przepisy dotyczące podatku VAT będące odstępstwami są określone w art. 2.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 2 ust. 1 lit. d) dyrektywy 2006/112/WE towary przywożone ze Szwajcarii do Austrii przez osoby podlegające opodatkowaniu z pełnym prawem do odliczeń nie podlegają podatkowi VAT, pod warunkiem, że są one przeznaczone na budowę, utrzymanie, remont bądź funkcjonowanie elektrowni, o której mowa w art. 1.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Austrii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 10 lipca 2007 r.

W imieniu Rady
F. TEIXEIRA DOS SANTOS
Przewodniczący

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 20 grudnia 2006 r.

dotycząca postępowania na mocy art. 65 Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Węgla i Stali

(sprawa nr COMP/F/39.234 – dopłaty do stopu – ponowne przyjęcie)

(notyfikowana jako dokument nr C(2006) 6765)

(Jedynie tekst w języku niemieckim jest autentyczny)

(2007/486/WE)

Dnia 20 grudnia 2006 r. Komisja przyjęła decyzję odnoszącą się do postępowania przewidzianego w art. 65 Traktatu EWWiS. Zgodnie z przepisami art. 30 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ Komisja niniejszym podaje do wiadomości nazwy stron oraz zasadniczą treść decyzji, wraz z nałożoną karą, mając na uwadze uzasadnione interesy przedsiębiorstw związane z ochroną ich tajemnic handlowych. Pełen tekst decyzji niezawierający fragmentów, które na żądanie spółki mogą zostać objęte klauzulą poufności, jest dostępny na stronie internetowej DG ds. Konkurencji http://europa.eu.int/comm/competition/index_en.html w oryginalnym języku postępowania.

ADRESAT, PODMIOT ODPOWIEDZIALNY ZA NARUSZENIE, CHARAKTER NARUSZENIA

- (1) Niniejsza decyzja skierowana jest do spółki TKS (ThyssenKrupp Stainless AG) w związku z postępowaniem spółki TS-AG (Thyssen Stahl AG). W drodze wyraźnego oświadczenia przekazanego Komisji w dniu 23 lipca 1997 r. spółka TKS dobrowolnie przejęła odpowiedzialność za działania spółki TS-AG, przynajmniej w okresie 1993–1994.
- (2) Od dnia 16 grudnia 1993 r. do momentu zaprzestania działalności w sektorze stali nierdzewnej w dniu 31 grudnia 1994 r. spółka TS-AG uczestniczyła w pojedynczym i ciągłym naruszeniu art. 65 Traktatu EWWiS poprzez ustalanie cen stopów metali używanych w sektorze stali nierdzewnej w zachodniej Europie.

PROCEDURA

- (3) Decyzja dotyczy ponownego przyjęcia przez Komisję decyzji 98/247/CECA z dnia 21 stycznia 1998 r. ⁽²⁾. Decyzja ta została częściowo uchylona przez sądy wspólnotowe ⁽³⁾ ze względów proceduralnych. Sądy wspólno-

towe uznały, że w roku 1998 Komisja nałożyła na spółkę TKS grzywnę w związku z postępowaniem spółki TS-AG bez wcześniejszego umożliwienia jej przedstawienia wyjaśnień dotyczących tego postępowania. Stanowiło to naruszenie prawa spółki TKS do złożenia wyjaśnień.

- (4) W dniu 24 kwietnia 2006 r. Komisja przekazała spółce TKS pisemne zgłoszenie zastrzeżeń celem skorygowania wskazanego przez sądy wspólnotowe błędu proceduralnego.

FUNKCJONOWANIE KARTELU

- (5) Dopłata do stopu jest elementem ceny obliczonym na podstawie cen stopów, a następnie dodanym do podstawowej ceny stali nierdzewnej. Koszt stopów używanych przez producentów stali nierdzewnej (stopy niklu, chromu i molibdenu) stanowił znaczną część łącznych kosztów produkcji. Ponadto ceny tych stopów ulegały częstym zmianom.
- (6) W 1993 r. ceny stopów oraz stali nierdzewnej gwałtownie spadły. Gdy we wrześniu 1993 r. ceny niklu zaczęły wzrastać, producenci odnotowali znaczny spadek zysków. Aby zaradzić tej sytuacji, w dniu 16 grudnia 1993 r. w Madrycie producenci wyrobów płaskich ze stali nierdzewnej zorganizowali spotkanie. Podczas spotkania producenci nawiązali liczne kontakty w celu obliczania i stosowania dopłat do stopu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ Sprawa IV.35.814, dopłaty do stopu (Dz.U. L 100 z 1.4.1998, str. 55).

⁽³⁾ Sprawy T-45/98 i T-47/98, 13.12.2001, Krupp Thyssen Stainless GmbH und Acciai Terni SpA przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2001, II-3757 oraz C-65/02 P i C-73/02 P, 14.7.2005, ThyssenKrupp Stainless GmbH und ThyssenKrupp Acciai speciali Terni SpA przeciwko Komisji.

- (7) W decyzji Komisja stwierdziła, że spółka TS-AG wraz z innymi przedsiębiorstwami wspólnie zmieniły, a następnie stosowały pośrednie wartości odniesienia w obliczaniu dopłat do stopu. Celem i skutkiem takiego postępowania jest ograniczenie i zakłócenie konkurencji na wspólnym rynku.

STOSOWANIE TRAKTATU EWWiS

- (8) Komisja uważa, iż fundamentalne zasady Traktatu EWWiS należy stosować w przypadku naruszenia prawa kartelowego, zważywszy, że Traktat EWWiS obowiązywał w trakcie trwania naruszenia (lata 1993–1994). Nie stwierdzono przesłanek do zastosowania zasady *lex mitior*.

ODPOWIEDZIALNOŚĆ SPÓŁKI TKS ZA SPÓŁKĘ TS-AG

- (9) W decyzji spółka TKS została uznana za odpowiedzialną za postępowanie spółki TS-AG w związku z oświadczeniem z dnia 23 lipca 1997 r.; wyjaśniono przy tym, iż decyzja nie odwołuje się do zasady następstwa prawnego i gospodarczego.
- (10) Oświadczenie z roku 1997 nie zostało zakwestionowane w orzeczeniu ETS, nie stoi też w sprzeczności z ogólnymi zasadami prawa ani z praktyką decyzyjną Komisji.

TERMIN PRZEDAWNIEŃ

- (11) W decyzji stwierdza się, iż nie dochodzi do upływu terminu przedawnienia ze względu na zawieszenie postępowania sądowego.

GRZYWNY

Kwota podstawowa

Waga

- (12) W celu zapewnienia równego traktowania adresatów decyzji Komisji 98/247/CECA uznaje się, że doszło do poważnego naruszenia przepisów (wyjściowa kwota grzywny wynosi 4 miliony EUR).

Czas trwania

- (13) Wyjściowa kwota grzywny zostaje powiększona o 10 %, ponieważ do naruszania przepisów dochodziło w okresie dłuższym niż rok (od 16 grudnia 1993 r. do 31 grudnia 1994 r.).

Okoliczności łagodzące

- (14) Zgodnie z decyzją 98/247/CECA wyjściowa kwota grzywny zostaje zmniejszona o 10 % w związku z krytyczną sytuacją gospodarczą w sektorze.

Zastosowanie zawiadomienia w sprawie łagodzenia sankcji z 1996 r.

- (15) Zgodnie z obwieszczeniem z 1996 r. w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli oraz zgodnie z orzeczeniem Sądu Pierwszej Instancji ⁽¹⁾ grzywna zostaje pomniejszona o kolejne 20 % w uznaniu pomocy udzielonej Komisji przez spółkę TKS podczas ustalania faktów. W związku z powyższym grzywna wynosi 3 168 000 EUR.

⁽¹⁾ Punkt 281 orzeczenia w sprawie T-45/98 i T-47/98, 13.12.2001, Krupp Thyssen Stainless GmbH und Acciai Terni SpA przeciwko Komisji, 26. Orz. 2001, II-3757.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 6 lipca 2007 r.****w sprawie przyznania Zjednoczonemu Królestwu dodatkowych dni na morzu w strefie ICES VIIe***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3212)***(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)***(2007/487/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe⁽¹⁾, w szczególności pkt 9 załącznika IIC do tego rozporządzenia,

uwzględniając wnioski przedłożone przez Zjednoczone Królestwo,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Punkt 7 załącznika IIC do rozporządzenia (WE) nr 41/2007 określa maksymalną liczbę dni (192), podczas których wspólnotowe statki o długości całkowitej równej lub większej niż 10 metrów, posiadające włoki ramowe o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 80 mm lub sieci statyczne łącznie z pławnicami, drygawicami i sieciami oplatającymi o rozmiarze oczek sieci mniejszym niż 220 mm, mogą przebywać w strefie ICES VIIe od dnia 1 lutego 2007 r. do dnia 31 stycznia 2008 r.
- (2) Punkt 9 tego załącznika umożliwia Komisji przyznanie państwom członkowskim dodatkowej liczby dni na morzu, podczas których statek może przebywać na obszarze i posiadać na pokładzie takie włoki ramowe lub sieci statyczne, na podstawie trwałego zaprzestania działalności połowowej w okresie od dnia 1 stycznia 2004 r.
- (3) Zjednoczone Królestwo przedłożyło dane świadczące o tym, że statki, które zakończyły działalność po dniu 1 stycznia 2004 r., zmniejszyły o 5,24 % nakład połowowy wykorzystany w 2003 r., będącym okresem odniesienia dla statków obecnych na obszarze i posiadających na pokładzie włoki ramowe o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 80 mm.

- (4) W związku z przedłożonymi danymi oraz zgodnie z metodą obliczeniową przewidzianą w pkt 9.1 Zjednoczonemu Królestwu należy przyznać 10 dodatkowych dni na morzu w okresie między dniem 1 lutego 2007 r. a dniem 31 stycznia 2008 r. dla statków posiadających na pokładzie takie włoki ramowe.
- (5) W celu zachowania jasności niniejsza decyzja uwzględnia całkowitą liczbę dodatkowych dni przyznanych Zjednoczonemu Królestwu oraz bierze pod uwagę dwanaście dodatkowych dni przyznanych poprzednio na mocy decyzji 2006/461/WE z dnia 26 czerwca 2006 r. w sprawie przyznania Zjednoczonemu Królestwu dodatkowych dni połowowych w strefie ICES VIIe⁽²⁾, ponieważ przedmiotowe dodatkowe dni są przyznane w 2007 r.

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Maksymalna liczba dni, podczas których statek rybacki pływający pod banderą Zjednoczonego Królestwa i posiadający na pokładzie włoki ramowe o rozmiarze oczek sieci równym lub większym niż 80 mm może przebywać w strefie ICES VIIe, określona w tabeli I załącznika IIC do rozporządzenia (WE) nr 41/2007, zostaje zmieniona na 214 dni w roku.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 6 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji

Joe BORG

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 643/2007 (Dz.U. L 151 z 13.6.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 180 z 4.7.2006, str. 25.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 11 lipca 2007 r.

przyznająca odstępstwa dla Włoch na mocy dyrektywy Rady 92/119/EWG dotyczące przewozu świń przeznaczonych do uboju po drogach publicznych i prywatnych do rzeźni, która znajduje się w obszarach zapowietrzonych w prowincji Cremona

*(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3314)***(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)**

(2007/488/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

dla tego obszaru zapowietrzonego nie są już stosowane.
Należy zatem uchylić decyzję 2007/123/WE.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 92/119/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. wprowadzającą ogólne wspólnotowe środki zwalczania niektórych chorób zwierząt i szczególne środki odnoszące się do choroby pęcherzykowej świń⁽¹⁾, w szczególności pkt 7 ust. 2 lit. d) jej załącznika II,

- (6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 1

- (1) W dniach 7 i 15 maja 2007 r. właściwe organy Włoch ustanowiły obszary zapowietrzone wokół ognisk choroby pęcherzykowej świń w gminach Salvirola i Fiesco w prowincji Cremona zgodnie z art. 10 dyrektywy 92/119/EWG. W dniu 14 czerwca 2007 r. ustanowiono obszar zapowietrzony wokół ogniska choroby w gminie Offanengo, w prowincji Cremona. Te obszary zapowietrzone częściowo się pokrywają.

Włochy mogą zezwolić na przewóz świń przeznaczonych do uboju przybywających spoza obszarów zapowietrzonych ustanowionych w dniach 7 i 15 maja 2007 r. wokół ognisk choroby pęcherzykowej świń, które wystąpiły w gminach Salvirola i Fiesco, i z obszaru zapowietrzonego ustanowionego w dniu 14 czerwca 2007 r. wokół ogniska choroby, która wystąpiła w gminie Offanengo („świnie”), będących w drodze do rzeźni „2037 M/S” i „523 M” („rzeźnia”), po drogach publicznych i prywatnych w tych obszarach zapowietrzonych, zgodnie z warunkami określonymi w art. 2.

- (2) W związku z tym przemieszczanie i przewóz świń po drogach publicznych i prywatnych na tych obszarach zapowietrzonych zostało zabronione.

Artykuł 2

- (3) Jednak Włochy złożyły dwa wnioski o przyznanie odstępstwa od tego zakazu dla przewozu świń przeznaczonych do uboju spoza tych obszarów zapowietrzonych po drogach publicznych i prywatnych wewnątrz tych obszarów zapowietrzonych w celu ich przewozu do rzeźni, które znajdują się w obszarach zapowietrzonych.

Do odstępstw przewidzianych w art. 1 mają zastosowanie następujące warunki:

- (4) Należy zatem wprowadzić takie dwa odstępstwa, z zastrzeżeniem warunku, że Włochy zastosują rygorystyczne środki kontroli i ostrożności gwarantujące wyeliminowanie ryzyka rozprzestrzeniania się choroby.
- (5) Decyzją Komisji 2007/123/WE z dnia 20 lutego 2007 r. przyznano podobne odstępstwo rzeźni w obszarze zapowietrzonym wokół ogniska choroby pęcherzykowej świń, które wystąpiło w gminie Romano di Lombardia, prowincja Bergamo we Włoszech. Środki ustanowione

- a) wysyłka świń podlega obowiązkowi zgłoszenia przez urzędowego lekarza weterynarii odpowiedzialnego za gospodarstwo pochodzenia urzędowemu lekarzowi weterynarii rzeźni z co najmniej 24-godzinnym wyprzedzeniem;

- b) przewóz świń do rzeźni musi odbywać się korytarzem; Włochy z wyprzedzeniem ustanawiają szczegóły dotyczące tego korytarza;

- c) pojazdy używane do przewozu świń muszą być opieczątowane przez właściwy organ przed wjazdem lub przy wjeździe na korytarz; podczas zapieczątowania właściwy organ musi zapisać numer rejestracyjny pojazdu i liczbę przewożonych nim świń;

⁽¹⁾ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 69. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2007/10/WE (Dz.U. L 63 z 1.3.2007, str. 24).

d) po przybyciu do rzeźni właściwy organ:

Artykuł 3

Decyzja 2007/123/WE traci moc.

i) sprawdza i usuwa pieczęć na pojeździe;

Artykuł 4

ii) jest obecny przy wyładowywaniu świń;

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

iii) zapisuje numer rejestracyjny pojazdu i liczbę znajdujących się w nim świń;

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2007 r.

e) każdy pojazd przewożący świnię do rzeźni, natychmiast po wyładowaniu, przed opuszczeniem rzeźni, zostaje poddany czyszczeniu i dezynfekcji pod urzędową kontrolą oraz zgodnie z instrukcjami właściwego organu.

W imieniu Komisji

Markos KYPRIANOU

Członek Komisji

DECYZJA KOMISJI**z dnia 11 lipca 2007 r.****ustanawiająca wkład finansowy Wspólnoty w wydatki poniesione w ramach środków nadzwyczajnych podjętych w celu zwalczania rzekomego pomoru drobiu w Danii w 2005 r.***(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3315)***(Jedynie tekst w języku duńskim jest autentyczny)***(2007/489/WE)*

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 3 ust. 3 oraz art. 4 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W 2005 r. w Danii wystąpiły ogniska rzekomego pomoru drobiu. Pojawienie się tej choroby stanowiło poważne zagrożenie dla żywego inwentarza Wspólnoty.
- (2) W celu zapobieżenia rozprzestrzenianiu się tej choroby i jej możliwie najszybszego zwalczania Wspólnota powinna wnieść wkład finansowy w kwalifikowalne wydatki poniesione przez państwo członkowskie w ramach środków nadzwyczajnych zwalczania choroby, zgodnie z decyzją 90/424/EWG.
- (3) Decyzją Komisji 2006/579/WE z dnia 24 sierpnia 2006 r. w sprawie wkładu finansowego Wspólnoty na rzecz zwalczania rzekomego pomoru drobiu w Danii w 2005 r. ⁽²⁾ przyznano wkład finansowy na realizację środków podjętych w celu zwalczania ogniska tej choroby, w wysokości 50 % wydatków kwalifikujących się do finansowania przez Wspólnotę.
- (4) Zgodnie z tą decyzją wspólnotowy wkład finansowy ma zostać wypłacony na podstawie wniosku złożonego przez Danię w dniu 23 października 2006 r. oraz załączonych dokumentów określonych w art. 7 rozporządzenia Komisji (WE) nr 349/2005 z dnia 28 lutego 2005 r. ustanawiającego zasady dotyczące finansowania przez Wspólnotę środków stosowanych w stanach zagrożenia oraz zwalczania niektórych chorób zwierzęcych określonych w decyzji Rady 90/424/EWG ⁽³⁾.

(5) W świetle powyższego należy obecnie określić łączną kwotę wkładu finansowego Wspólnoty w wydatki kwalifikowalne poniesione w związku ze zwalczaniem rzekomego pomoru drobiu w Danii w 2005 r.

(6) Wyniki kontroli przeprowadzonych przez Komisję zgodnie ze wspólnotowymi przepisami weterynaryjnymi oraz warunki przyznawania wspólnotowego wkładu finansowego wskazują, że nie można uznać całej zgłoszonej we wniosku kwoty wydatków za kwalifikowalną.

(7) Uwagi Komisji, sposób obliczenia kosztów kwalifikowalnych oraz końcowe wnioski zostały przekazane Danii pismem z dnia 8 marca 2007 r.

(8) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Całkowity wkład finansowy Wspólnoty w wydatki związane ze zwalczaniem rzekomego pomoru drobiu w Danii w 2005 r. na mocy decyzji 2006/579/WE ustala się na kwotę 219 385,67 EUR.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Danii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 11 lipca 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 232 z 25.8.2006, str. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 1.3.2005, str. 12.

UMOWY

RADA

Informacja o dacie wejścia w życie Umowy partnerskiej w sprawie połowów pomiędzy Wspólnotą Europejską, z jednej strony, a Rządem Danii i Rządem Lokalnym Grenlandii, z drugiej strony ⁽¹⁾

Wspólnota Europejska i Rząd Lokalny Grenlandii, odpowiednio w dniu 28 czerwca i 2 lipca 2007 r., przekazały sobie wzajemnie powiadomienia o zakończeniu procedur przyjęcia.

W związku z powyższym umowa, zgodnie z jej art. 16, weszła w życie w dniu 2 lipca 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 4.